ఎర్రసీత
గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

ఈ నవల చదవబోయే ముందు 'కౌముది' పాఠకులకి ఒక విశేష సమాచారం. ఏ రచనకైనా సార్థకత లభించేది నిర్దేశిత పాఠకుల హృదయాలని చేరినప్పుడే విద్యావంతులు, ఆలోచనాపరులు, మేధావులు ఐన పాఠకలోకాన్ని చేరడమనేది ఏ రచయితకైనా లభించే విశిష్ట గౌరవం. 'ఎర్రసీత', 'సాయంకాలమైంది' నవలాభిమానుల్లో ఈ వర్గాల వారితో బాటుగా, ఒక ప్రత్యేకమైన అభిమాని కూడా ఉన్నారని మారుతిరావుగారికి నాలుగేళ్ళక్రిందట అందిన ఒక ఉత్తరం ద్వారా తెలిసింది. ఆ అభిమాని కరడుకట్టిన హంతకుడుగా ముద్రవేయించుకుని చెర్లపల్లి జైలులో శిక్షననుభవిస్తున్న (ఆ ఉత్తరం వ్రాసినప్పుడు) ఒక ఖైదీ!! హంతకుడి మనసుని సైతం కరిగించిన మరుతిరావుగారి ఈ నవలగురించి ఆ అభిమాని వాక్యాల్లోనే చదవండి. (ఉత్తరంలోని కొన్ని భాగాలని, కావాలని, మాస్క్ చేయడం జరిగిందని పాఠకులు గమనించగలరు).

చివరలో అతడొక వాక్యం వ్రాశాడు..

" మీలాంటి గొప్పవ్యక్తిని నా యీ జీవితకాలంలో ప్రత్యక్షంగా చూసి తరించి, మీ పాదాలని స్పృశించి జన్మ ధన్యం చేసుకునే అదృష్టం నాకు కలుగుతుందో లేదోనని బెంగగా ఉంది..గురువు గారూ..!" అని. అతడు బెంగపడినట్టే మారుతిరావు గారిని ఎప్పుడూ కలుసుకోలేదు. ఇక ముందు ఎప్పటికీ కలుసుకోలేడుకూడా.. ఎందుకంటే ఈ ఉత్తరం వ్రాసిన రెండేళ్ళకే అతడు, జైలునుంచి విడుదల కాకుండానే, ఈ లోకాన్నుంచి నిష్క్రమించాడు..!!

మా ముత్తాత చేతి కర్రతో గొల్లపూడి గారి తల పగలగొట్టాలని పళ్ళు కొరుక్కొని శపథం చేసిన చిన్నప్పుడు. అంత కోపం ఎందుకంటే ఒక స్త్రీని నాశనం చేస్తే కోపం రాదా మరి. ఆ సమయంలో మీరు కనుక నాకు ఎదురుపడి ఉంటే, నేను నాకు కాస్తంత బయట ప్రపంచం తెలిసి చేతితో నాలుగు దెబ్బలు ఆడినా మీ బుర్ర బద్దలైనా పగిలిపోయుండేది.

త్రిశూలం సినిమాలో జయసుధ గారి జీవితాన్ని నాశనం చేసింది మీ పాత్ర మాత్రమేనని, వ్యక్తిగతంగా మీరు కాదని, ఆ సినిమా చూసిన చాలా కాలానికి గాని నాకు అర్థం కాలేదు. అయినా మీరు పాత్రలో జీవించి నన్ను అంతగా బాధపెట్టాల చెప్పండి?

ఇంతకీ మీకెవరూ నాయనా: అని మీ బుగ్గలు పైకి లాగి ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించుకునేది. నేను మీ మంచి శత్రువుని. అంటే ముందు మీ శత్రువుని, ఆ తరువాత మీ మంచి అభిమానిని. ఒప్పు సార్, నేను చెప్పేది పచ్చి నిజం, మీ బుగ్గలు మీదొట్టు.

గౌరవనీయులూ, పూజ్యులయిన మా గొల్లపూడి మారుతీరావుగారికి నా నమస్సులు. ముందుగా చెప్పిందంతా బాల్యంలో నా భావాలు. ఇప్పుడు మీకు నా మనస్సులో ప్రత్యేక స్థానం.

ప్రస్తుతం చిన్నప్పు

జైలులో ఏదైనా ఫ్రెండ్ మీ కలందెబ్బకి పడదెబ్బ తీసి వ్రాశాను.

జైలులో కాలక్షేపం కోసం రకరకాల పుస్తకాలు చదువుతుంటాను. ఓ రిజిస్టర్ వెతుకుతుంటే 'ఎర్రసీత' కనిపించింది. రచయిత పేరు చూస్తే మీ పేరుంది. [illegible] ఆసక్తిగా, నవల పేరు చూసి ఏదో యాక్షన్ థ్రిల్లర్ అనుకుని చాలా ఆ పుస్తకం తీశాను. ఇప్పుడు....

ఇప్పుడు తెలిసింది మారుతీ బాబాయ్ అంతే. నల్లసీత ఎర్రసీతయి నా కన్నీళ్లు [illegible] అర్థమయింది. [illegible] సారాంశం మాయమైంది [illegible] మీ శైలి నాకు [illegible] తృప్తిగా చదివినాని [illegible] నేను. [illegible] ఉత్తరం రాయటం ఇదే మొదటిసారి. అంతగా కదిలించింది నా మనసు. [illegible] ఎన్నో భావాలు పలికించారు సీతతో. [illegible] మా ఎర్రసీత. ఎంత స్ఫూర్తింగా ప్రేమగా నడిపించారండి మారుతీ గారు:

'ఎర్రసీత' మీద ప్రేమతో మరల మరల పారాయణం చేస్తుంది నా మనసు. ఇక మరీ మరీ నచ్చిందండి నాకు. బాల్యం నుండి గతుకుల దెబ్బలకి స్పందించే నేను, వాటికి చేతనయినంత సాయం చేసిందానిని మనస్ఫూర్తిగా ఫ్రెండ్ నేను. గతుకుల దెబ్బలయ్యే నా కన్నీళ్లతో ఎన్నోసార్లు [illegible] పలికాను. అంటే నన్ను ఒక పుస్తకం నా మనసు దోచుకున్నది [illegible]. మీరు నా ఎదురుగా ఉంటే మీ పాదాలపై పడి సాష్టాంగ నమస్కారం చేసేదాన్ని. [illegible] చిన్నప్పుడు 'త్రిశూలం' వల్ల మీరు చేసిన గాయంతో [illegible] ఎప్పుడూ [illegible]. ఈ రోజు నా కుటుంబం తరువాత ప్రేమించదగిన, అభిమానించదగిన మా గొల్లపూడి మారుతీరావుగారికి.

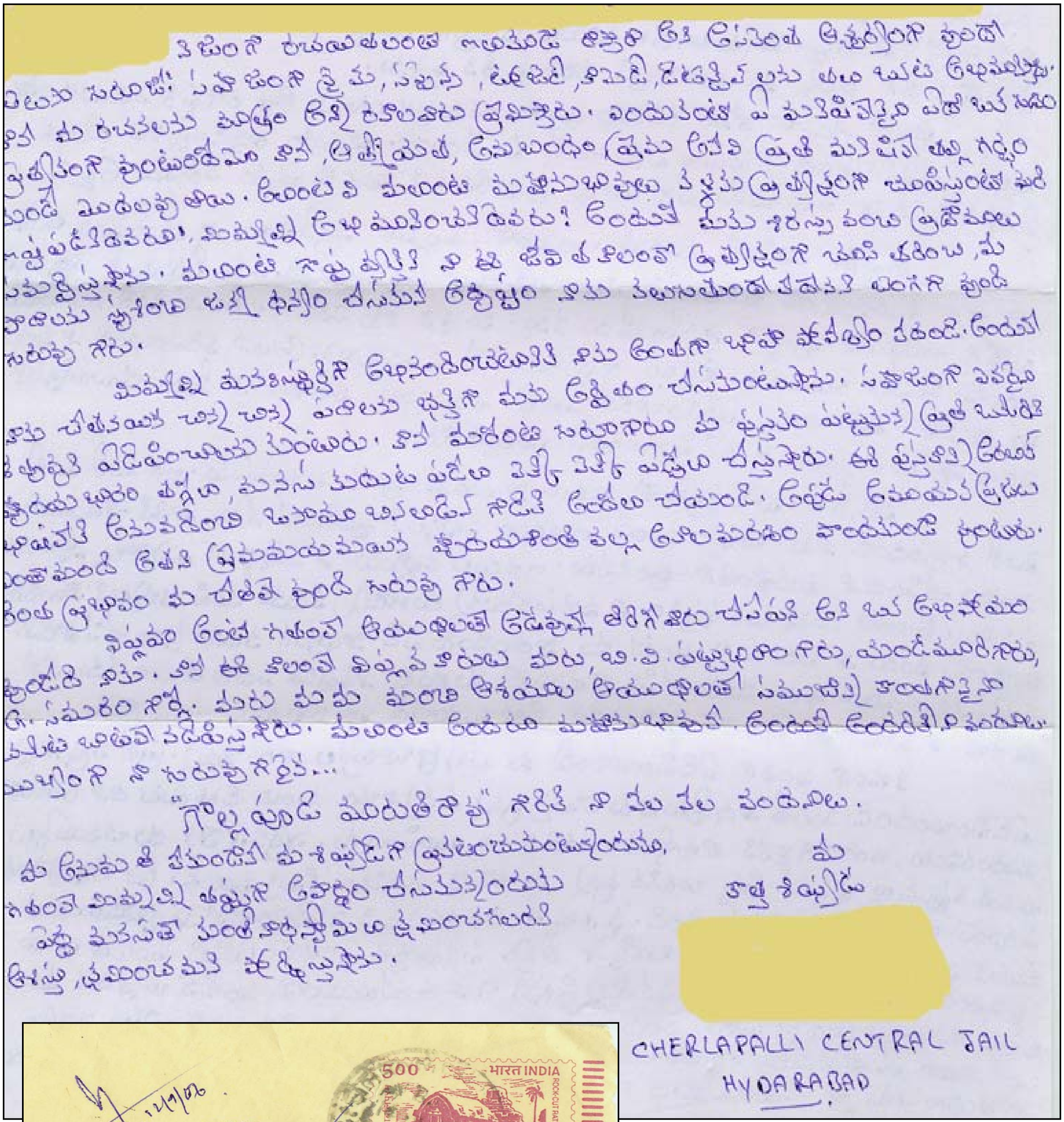
CHERLAPALLI CENTRAL JAIL
HYDARABAD

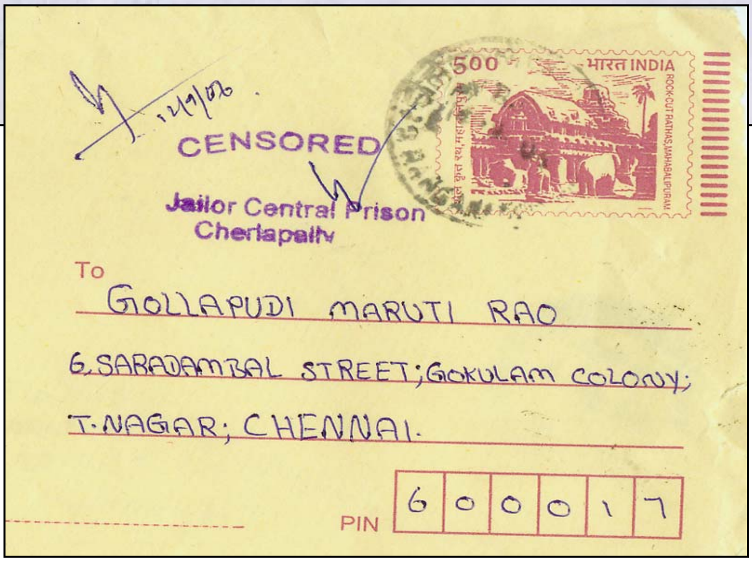
CENSORED
Jailor Central Prison
Cherlapally
500
भारत INDIA
To
GOLLAPUDI MARUTI RAO
6, SARADAMBAL STREET; GOKULAM COLONY;
T. NAGAR; CHENNAI.
PIN 600017

(నవలలోకి నడవండి)

మునాంగహేల సూర్యుడి వెలుగులో బంగారం పరిచినట్టు మెరుస్తోంది. పిట్స్‌బర్గ్ పచ్చని వాతావరణం ఎప్పుడూ సీతని ఉత్సాహ పరుస్తుంది. జెట్‌లాగ్ ఇప్పటికీ తెలుస్తోంది. బాబీ ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయుంటాడు. ఆకలి మాటదేవుడెరుగు. అయిదారు గంటలు నిద్రపోవాలి. శ్రీను పక్క సీట్లో పడుకున్నాడు హాయిగా. ఎయిర్ పోర్టులో దిగడానికి విమానం పీలూప్ తీసుకుంది. ఆలిగిని, ఓహాయ్ నదులు తెలుస్తున్నాయి. వరసగా కార్లు కొండలోపలి సొరంగంలో మాయమవుతున్నాయి. మూడు నదులూ రెడ్ ఇండియన్ల పేర్లు. మునాంగ హేల మొదటి రూపం 'అనంగ హేల'యేమో. ఇడో తెలుగువాడు బారసాల చేశాడేమో. ఇంతదూరం వెంకటేశ్వరస్వామి రాగా లేనిది - తెలుగువాడు ముందుగా ఎందుకు వచ్చి ఉండకూడదు?

తన సెక్రటరీ జామీలీ ఎయిర్ పోర్టుకి వస్తున్నానని ఫోన్ చేసింది. రెండు నెలల తర్వాత వస్తున్న పెళ్ళాన్ని కళ్ళారా చూడాలనయినా ఆ మగాడికి లేదు. తన కోసం కాకపోయినా, శీను కోసం, నాన్సీ కోసం! అన్నట్టు నాన్సీ... చుట్టూ చూసింది. వెనక సీట్లో ఎవరో ఫ్రెండ్సుతో కబుర్లు చెపుతోంది. నాన్సీని అడివిలో వదిలేస్తే - అరగంటలో ఆరుగురు ఫ్రెండ్సుతో బయటికి వస్తుంది. ఎవరూ లేకపోతే.. చెట్లూ చేమలతో, జంతువులతో చెయ్యి కలుపుతుంది. అంతా వాళ్ళ నాన్న బాబీ పోలికే!

యు.ఎస్ ఎయిర్ విమానాల సేన మధ్యకి తమ విమానం పాకుతోంది. బాబీకి ఇండియా వెళిపోదామని చెప్పాలి. పిట్స్‌బర్గ్ చలి తనకి బొత్తిగా వ్యతిరేకం. పిట్స్‌బర్గ్ యూనివర్సిటీ స్కాలర్ షిప్ కోసం కాకపోతే తనెప్పుడో పారిపోయేది.

సాఫ్ట్‌వేర్ సిస్టమ్ అంతా మారిపోయిందని చెప్పింది జామీలీ ఫోన్‌లో. అదో తలనొప్పి. ఓ పక్క యూనివర్సిటీలో చదువుకుంటూ, తనకి సెక్రటరీగా పనిచేస్తున్న దక్షిణ కొరియా అమ్మాయి లీ. వచ్చిన సంవత్సరంలోనే ఓ అమెరికన్ కుర్రాడితో స్నేహంలో పడి కడుపయితే, తను సహాయపడి గర్భస్రావం చేయించింది. ఆ రోజుల్లో ఆత్మహత్యదాకా ఆలోచించిన ఆ అమ్మాయికి జీవితం అంటే సెక్స్, ప్రేమ మాత్రమే కాదని నూరిపోసినందుకు తనమీద కృతజ్ఞతతో పనిచేస్తోంది లీ. మరో నెలరోజులు కుస్తీపడితే కాని కంప్యూటర్లు చెప్పినమాట వినవు.

బాబీ ఇంటిని ఎలా ఉంచాడో?! తనకి మధుమీద ఎక్కువ నమ్మకం. డాడీని చెప్పు చేతల్లో ఉంచగలిగినవాడు మధు ఒక్కడే ఆ మాటకి వస్తే తనని కూడా!

శీనుని నాన్సీ ఎత్తుకుంది. "వెల్‌కం టు పిట్స్ బర్గ్ మమ్మీ" అంది నవ్వుతూ.

కోరి ముద్దుగా పెట్టుకున్న నళిని అన్నపేరు నాన్సీకాకుండా ఆపాలని నాలుగేళ్ళు తండ్రి, కూతుళ్ళతో పోరింది సీత. కాని తండ్రి, అమెరికా, ఆమె స్నేహితులు.. అంతా దాన్ని నాన్సీని చేశారు. ఇండియా వెళ్ళినపుడు.. కేవలం ఇండియా కోసం రెండుసార్లు పరికిణి కట్టుకుంది. తను మాత్రం.. లండన్ నుంచే మాక్సీలోకి మారిపోలేదూ! యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః

నాన్సీ ఎయిర్ పోర్టు అంతా కళ్ళతో వెదికేస్తోంది. ఎందుకో సీతకి తెలుసు.

"మీ డాడి రావడంలేదు తల్లీ, ఆయనగారు షికాగో వెళ్ళారు - రేపు రాత్రి వస్తారు."

"ఓహ్ డామ్!" అంది నాన్సీ విచారంగా.

"కమాన్ మమ్మీ - హి కెన్ డూ బెటర్ దాన్ దట్" అన్నాడు శీనూ.

పదేళ్ళ శీను ఇరవై ఏళ్ళ కిందటి అమెరికా గుండెకాయతో పుట్టాడు. వీళ్ళని ఎంత త్వరగా ఇండియా ఎత్తుకు పోతే అంత మేలు. ఇండియా వెళ్ళి వచ్చినప్పుడల్లా ఈ ఆలోచనలు తేనెపట్టులాగ పట్టుకు పీకుతాయి. మళ్ళీ జామీలీ, యూనివర్సిటీ, బాబీ - ఎల్లిస్ స్కూల్ థియేటర్ వర్క్... అన్నీ మళ్ళీ అమెరికాలోకి లాగేస్తాయి.

పిట్స్‌బర్గ్ ఎయిర్ పోర్ట్ ఎప్పుడూ బస్సు డిపోలాగా ఉంటుంది. జామీలీ కోసం చుట్టూ వెదికింది. ఎక్కడా లీ జాడలేదు. కాస్త విసుగొచ్చింది. ఇంతలో శీను అరిచాడు.. "లుక్!" అని, సిగరెట్లు కాల్చుకునే చోట హడావిడిగా సిగరెట్టు ఊదుతూ కనిపించింది లీ. అక్కడినుంచే సీతని గమనించి చెయ్యి ఊపుతూ, సిగరెట్టు ఆఖరి పీల్చుని వదలలేక వదలలేక వదులుతూ పరిగెత్తింది. నీలి రంగు స్కర్ట్, తెల్లని షర్టు.. ఎప్పుడూ పువ్వులాగ ఉంటుంది లీ. శీను ఆ అమ్మాయి ఫేవరెట్.

బాబీ ఎయిర్ పోర్టుకి రాడని తెలుసు. మరో మనిషి కోసం చుట్టూ వెదికింది సీత.. మధు. "ఎక్కడ.. మధు ఎక్కడ?"

"సారీ, మేడమ్, బాబీతో వెళ్ళాడు మధు, రేపు చికాగోలో హార్స్ పోలో మాచెస్ ఉన్నాయట" అంది లీ.

"బాస్టర్డ్!" అని గావుకేక పెట్టింది సీత. హార్స్ రేసులు అన్నా. పోలో అన్నా ఒళ్ళు తెలియదు మధుకి. వాళ్ళ నాన్న దుంప తెంచి ఉంటాడు.

"నాకేమయినా ఫోన్ కాల్స్ వచ్చాయా?" అంటున్నాడు శ్రీను. వాడికి కంప్యూటర్ గేమ్స్ అంటే పిచ్చి. కంప్యూటర్ ఉంటే ఇండియాకి రాడని.. బాబీ, లీ, సీత ఏకమై... ప్రయత్నంతో వాడి కంప్యూటర్‌ని చెడగొట్టారు. శీను కళ్ళనీళ్ళపర్యంతం అయి, తప్పనిసరిగా మమ్మీతో ప్లేన్ ఎక్కాడు.

"రాగానే మిమ్మల్ని మాట్లాడమన్నారు మేడమ్" అంటూ సెల్ చేతికిచ్చి కారీ బాగ్‌ని అందుకుంది లీ.

సీత నంబర్లు నొక్కింది. ఈ టైముకి కాన్ఫరెన్స్‌లో ఉంటాడు. బాబీ నంబరు మోగుతోంది. సింధియా లైన్‌లోకి వస్తుంది. సెల్ కూడా సెక్రటరీకే ఇస్తాడు బాబీ.

"ఒకె ఓకె.. గివ్ ఇట్ టు యువర్ డామ్డ్ బాస్" అంది సీత సింధియాతో - ఆమె కుశల ప్రశ్నల్ని విసుక్కుంటూ.

"హాయ్ డార్లింగ్! నేను ఇండియా రాకపోవడం వల్ల ముప్పయ్ వేలు షేర్ మార్కెట్లో.." ఉపోద్ఘాతం లేకుండానే మొదలెట్టాడు బాబీ.

ఇలాంటి హృదయం లేని కంప్యూటర్‌ని ఎలా పెళ్ళిచేసుకున్నాను నేను?! "అవును.. నువ్వు ఇండియాకి రాకపోవడం వల్ల 30 వేలు లాభం. పెళ్ళాన్ని రిసీవ్ చేసుకోకపోవడం వల్ల పదిహేను వేలు, అసలు పెళ్ళిచేసుకోకపోతే...."

బాబీ నవ్వుతున్నాడు. "నీతో మరో రెండు నిమిషాలు మాట్లాడితే పెంటియమ్ షేర్స్ త్రీ పర్సెంట్ మీదకి పోతుంది. కిస్ నాన్సీ అండ్ శీను ఆన్ మై బిహాఫ్, ఐ లవ్ యూ, రాత్రి మాట్లాడుతాను" లైన్ కట్ అయింది.

సీత నవ్వుకుంది. బాబీని కంప్యూటర్ చేసింది తన ప్రేమేనేమో! అతడి సామర్థ్యాన్ని, దక్షతని రెచ్చగొట్టింది తను. తన కళ్ళలో గర్వం అతనికి ఎడ్రినలిన్.

లీ లగేజీ కోసం వెళ్ళింది. తనకి ఒక సిగరెట్టు కాల్చాలన్న వ్యామోహం లాగుతోంది. ఈ దురలవాటు వేపుకి తనని లాగింది లీ. లీని వారించకుండా ఉండేందుకు ఆ అమ్మాయి తెలివిగా సీతకి ఆ అలవాటు మప్పింది. ప్రస్తుతం పది సిగరెట్లు దగ్గర ఆగింది అలవాటు. సిగరెట్టుని చుట్టకన్నా అధ్వాన్నంగా పట్టుకుని ఎలా కాలుస్తుందో 20 ఫోటోలు తీసి గోడలకి అతికించాడు బాబీ. ఆమెకి తెలీకుండా డ్రాయింగ్ రూంలో వీడియో పెట్టి, ఆమె అమెచ్యూర్ పద్ధతిని వెక్కిరింతగా ప్రదర్శించాడు. నిజమే, సిగరెట్టు కాల్చడంలో తనలో సోఫిస్టికేషన్ లేదు. మరెందుకు? మనస్సులో ఏ మూలో సంప్రదాయానికి తిరగబడే బలమైన నరాలున్నాయి. సిగరెట్టులో నికోటిన్ వాటిని మత్తెక్కిస్తుంది. సిగరెట్టు కాల్చడం వాటిమీద పగ తీర్చుకోవడం?

ఇప్పుడు రెస్టారెంటు వేపు చూసి గతుక్కుమంది సీత. చేతిలో సిగరెట్టు తనకి తెలియకుండానే జారిపోయింది. నాలుగేళ్ళుగా.. అంటే తను సిగరెట్లు కాల్చడం ప్రారంభించినప్పట్నుంచీ తన నరాలకి ఎక్కిస్తున్న నికోటిన్ ఒక్కసారిగా కరిగిపోయి, నరాలు

పళ్ళిచ్చినట్టనిపించాయి. తనకి కనిపించిన దృశ్యం అలాంటిది. *ఒక్క క్షణం తన కళ్ళని తానే నమ్మలేకపోయింది. ఎక్కడో జయపూర్‌లో మనిషి ఇన్నివేల మైళ్ళ దూరంలో.. పిట్స్‌బర్గ్‌లో - ఇక్కడేం చేస్తున్నాడు!*

జీవితంలో మొదటిసారిగా దేశం దాటి వచ్చిన వాడి వాలకం తెలుస్తోంది కొండలరావులో ఆయన చేతిలో సంచి బహుశా బరంపురం. సునాబెడం పర్లాకిమిడి - అడపాదడపా సాలురు, విజయనగరం ప్రయాణం చేసి ఉంటుంది. ఆ సంచికి అమెరికా పిట్స్‌బర్గ్ కొత్తే. దాని ఓనరుకీ అంతేనని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

కొండలరావు ఇక్కడేం చేస్తున్నాడు? సంతలో తప్పిపోయిన వాడిలాగ దిక్కులు చూస్తున్నాడు కొండలరావు. ఎస్పెల్సీ తెలివితేటలు అమెరికా వాతావరణానికి చాలడం లేదు. అతని ముఖంలో కాస్తపాటి భయమూ తెలుస్తోంది. ఎవరికోసమో అతని కళ్ళు వెదుకుతున్నాయి. తన కోసమా?

పలకరించాలా వద్దా అని ఇంకా తటపటాయిస్తూండగానే కొండలరావు ఇటు తిరిగాడు. జీన్స్, షర్టులో ఉన్న సీతని గమనించాడు. ఒక్క క్షణం అతని కళ్ళు ఆమెని దాటి ప్రయాణం చేశాయి. అంతలో పదహారేళ్ళ కిందటి జ్ఞాపకమేదో వెనక్కి లాగింది. అతని చూపు ఆమె మీద నిలిచింది. అతని ముఖంలో ఆ క్షణాన కనిపించిన భావాలకి మాటలు వెదకలేకపోయింది సీత. ఆ కళ్ళలో ఆశ్చర్యం ఉంది. సీత అవతారం చూసి షాక్ తిన్నాడు. కాస్తపాటి ఉదాసీనత ఉంది. ఇంకేదో... ఇంకేదో ఉంది.

అతనికి తెలియకుండానే అతని కాళ్ళు ఆమె వేపు అడుగులు వేశాయి. సీత కదలలేకపోయింది. దగ్గరకి వస్తోన్న కొద్దీ తన శరీరం మీద ఉన్న ఎక్‌లెయర్ సెంటు వాసన విషంలాగా అనిపిస్తోంది.

"పండూ!" అన్నాడు కొండలరావు ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

అంతే.. సీతకి దుఃఖం పెల్లుబికి వచ్చేసింది. కళ్ళు, పెదాలు, చెక్కిళ్ళు ఏడుస్తున్నాయి. అమెరికా సంప్రదాయంలో ఏడుపుని దాచుకునే ఆ అలవాటు కాస్త సహకరించింది. కళ్ళని దాటిరాకుండా నీళ్ళని ఆపగలిగింది.

కొండలరావు గొంతు ముసిలిదయిపోయింది. ఆయన శరీరమూ ముసిలిదయింది. కాని, ఆ పిలుపు.. అది పాతబడలేదు. పాడుబడలేదు. "పండూ"!

"హౌ ఆర్ యూ?" అమెరికా అలవాటే ముందుకు వచ్చింది. సమాధానాలు ఇద్దరికీ వెదుక్కునే అవకాశం లేకపోయింది.

"ఒరే కొండల్రావు.. ఇక్కడున్నావా? మనవాడి అడ్రసు దొరికింది - 219 హేర్రో డ్రైవ్. త్వరగా ఫోన్ చెయ్యాలి. లేకపోతే ఆఫీసుకి బయలుదేరిపోతాడు" అని లాక్కుపోయాడు పక్కనున్నతను.

లీ ఈ లోగా లగేజితో వచ్చింది. సర్దుకునేలోగా సీత కళ్ళలో కన్నీళ్ళు చూసింది. ఆమెనే చూస్తూ టెలిఫోన్లవేపు వెళుతున్న కొత్త ముఖాన్ని చూసింది.

"మాడమ్! ఆర్ యు ఆల్‌రైట్?"

సీత నిలదొక్కుకుంది.

"సంథింగ్ రాంగ్?" అడిగింది లీ.

సీత తల తిప్పింది.

వెళుతున్న వ్యక్తి చూస్తూ "ఎవరతను మాడమ్?" అడిగింది లీ.

ఏమని చెప్పాలి. ఎంత చెపితే తన సమాధానం ఆమెకి అర్ధమవుతుంది? ఆ సమాధానం వెనక ఓ జీవితం ఉంది. ఓ ఛాలెంజ్ ఉంది. ఓ తెగింపు ఉంది. ఓ పరిష్కారం ఉంది. అంతకుమించి ఓ ముగింపు ఉంది. అయినా, సమాధానం చాలా క్లుప్తమయిందే!

"ఆయన నా భర్త" అంది సీత.!!

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments